

El 35% de la població dels Països Catalans és immigrada.

Un de cada tres és immigrant

Un terç de la població dels Països Catalans és immigrada, i en alguns territoris encara més.

La immigració als Països Catalans continua creixent. Malgrat que les estadístiques oficials solen considerar com a immigrants els estrangers, el fet és que, en el nostre cas, també ho són els espanyols que vénen a viure entre nosaltres des de la resta de l'estat, dels quals cal descomptar, naturalment, els qui es mouen entre els territoris dels Països Catalans. Així obtindrem la fotogra-

fia actual, que ens mostra la magnitud exacta de la immigració. A partir d'aquesta nova tabulació (vegeu els gràfics) el resultat és espectacular. El 35% de la població que viu als Països Catalans és immigrada. Amb fortes diferències segons cada territori.

Els Països Catalans. Les repercussions que té en un país un índex tan alt de població immigrada són

molt diverses. Des de les dificultats per a la integració cultural i lingüística fins a la necessitat de més finançament i inversió en infraestructures – sanitat, educació... – per a fer front a l'allau de nous residents. Un de cada tres ciutadans és immigrant. Es tracta d'una magnitud que no té parangó a cap més país del nostre entorn.

Però això no és res: si fem un cop d'ull a cada un dels països, el panorama resultant encara és pitjor, en algun cas.

El Principat de Catalunya té el 35,5% d'immigració i el 64,5% de nadius. Supera de molt poc la mitjana

nacional. El País Valencià es troba per sota, atès que el pes de la immigració representa el 33,5% del total. El cas balear és el més espectacular. A les Illes el 39,5% de la població és immigrada. Gairebé quatre de cada deu ciutadans de les Balears no hi ha nascut.

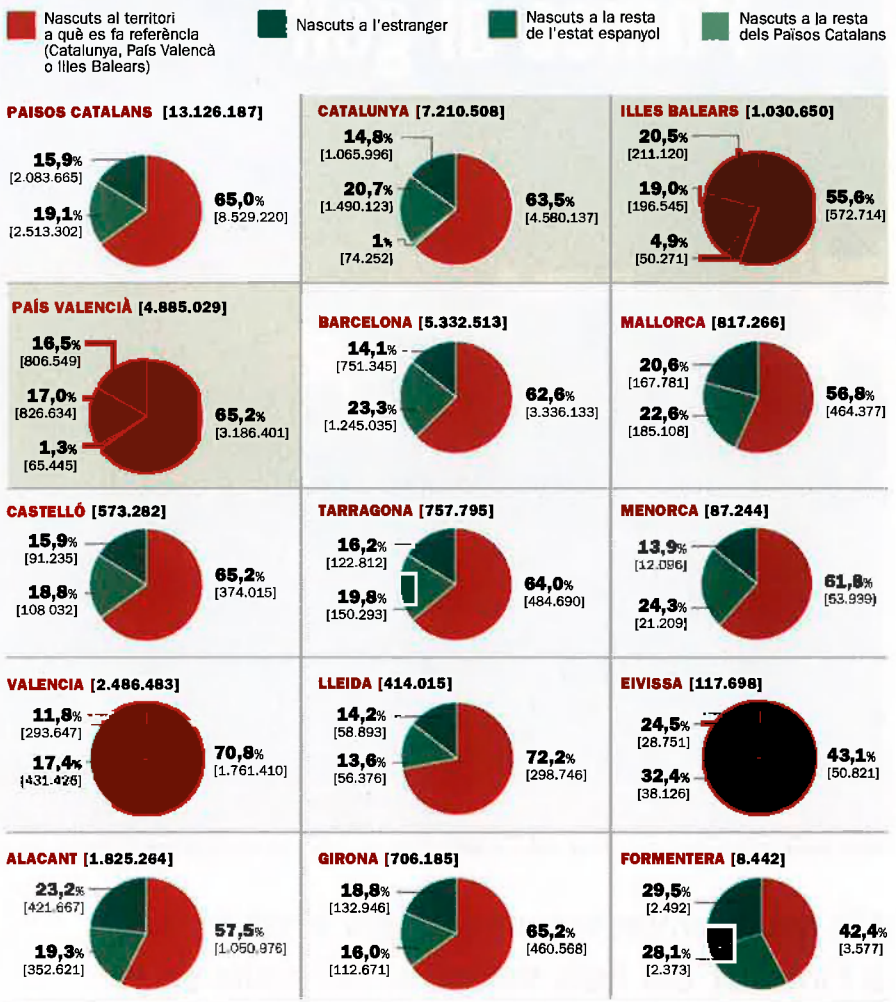
Si s'analitza la distribució de la immigració per territoris –illes i províncies–, se'n poden observar les diferències. A Barcelona l'índex d'immigració és del 37,4%, quasi dos punts i mig més que la mitjana. Girona, amb el 34,8%, pràcticament coincideix amb la magnitud de referència. Lleida és el territori on té menys pes el fenomen migratori, atès que només el 27,9% de la població resident no hi nascut. Tarragona, amb un 36% de forans, sobrepassa una mica la mitjana.

Al País Valencià, les dades mostren una distribució molt poc homogènia. Si València presenta un registre considerablement inferior a la mitjana, només del 29,2%, Castelló ja gairebé la calca, 34,7%, i Alacant es dispara: el 42,5% de la població hi és immigrada.

Les Illes Balears són un cas a part dins els Països Catalans, pel que fa al fenomen analitzat. Únicament Menorca presenta un percentatge que podem considerar menor, el 38,2%. Malgrat ésser el registre més baix de les Illes, supera d'un 3,2% la mitjana dels Països Catalans. Formentera és molt petita (8.442 habitants) i, per tant, poc representativa, però, així i tot, el volum de població immigrada hi és molt alt, el 57,6%. A Mallorca, l'illa que concentra el pes demogràfic més gran de les Illes, ja que hi viu el 80% de la població, la immigració ha continuat creixent aquests darrers anys. En aquest moment ja és el 43,2% del conjunt illenc. Tanmateix, cap cas dels analitzats no arriba als nivells d'Eivissa, que bat tots els rècords i se situa clarament en posició de substitució demogràfica: el 57,6% de la població no ha nascut a l'illa.

Població segons origen

Població total i en percentatge

Font: Instituto Nacional de Estadística / EL TEMPS

Pràcticament, només són nadius quatre habitants de cada deu. Un registre que sobrepuja de 22 punts la mitjana dels Països Catalans.

Implicacions. Fins ara, les administracions autonòmiques dels nostres països han entès el fenomen migratori com un fet aïllat de cada territori. I, quasi ni cal dir-ho, al govern estatal tant li és. Mai no ha estat un problema, per a l'executiu espanyol, que els Països Catalans es trobin sotmesos a una pressió migratòria tan alta. Al

total de l'estat espanyol, el fenomen presenta una magnitud molt menor: únicament el 9,9% de la població és immigrada. És a dir, un 25,1% menys que ací. Així i tot, a Espanya se senten veus –polítiques i socials– que alerten dels perills de la immigració. La pregunta és: què dirien si en compte d'un escàs 10% fos del 35%, tres vegades i mitja més?

Doncs aquest és justament el repte que tenen els Països Catalans: com encarar aquesta allau migratòria i alhora mantenir la identitat, evitar guetos i tenir prou recursos econòmics per a disposar d'unes infraestructures que impedeixin possibles problemes socials.

Miquel Payeras

A Eivissa, el 57,6% de la població és immigrada, un 22% més que la mitjana dels Països Catalans